

2006-2017 DÖNEMİ TÜRKİYE'DE GELİR DAĞILIMI¹

Halil ŞAHİN

Ekonomi Yüksek Lisans Öğrencisi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
Karabük Üniversitesi, İ.İ.B.F<https://orcid.org/0000-0002-0514-819X>

e-mail: halilsahin1994@gmail.com

Öz

Dünyada gelir dağılımı eşitsizliğinin varlığı bütün ülkeleri ilgilendiren bir problemdir. Geçmişten günümüze kadar geçen zaman diliminde bölüşüm sorunu önemli bir sorun teşkil etmektedir. Ekonomik kalkınma ve bölgesel politikalar açısından hasıla dağılımının belirleyicileri ve eşitsizliği bölgelerin yapısı üzerinde önem taşımaktadır. Özellikle Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerin, gelişmiş ülkelerin yaşam standartlarını yakalayabilmeleri için kişiler veya toplumdaki gruplar arasındaki gelir dağılımındaki adaleti geliştirmesi gerekmektedir. Bu çalışmada, 2006-2017 yılları arasında Türkiye'nin gelir eşitsizliğine yönelik en düşük ve en yüksek gelire sahip olan %20'lik hane halkı kullanılabilir geliri ile gelir dağılımı çeşitleri açıklanarak incelenmiştir. Bu tarihler arasında yapılan incelemelerde kişisel, fonksiyonel, sektörel ve bölgesel gelir dağılımları ülkemiz için eşitsiz bir hasıla paylaşımı olduğunu ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelir dağılımı eşitsizliği, Bölüşüm, Gelir Eşitliği, Ekonomik Kalkınma.

Jel Kodları: D60, D63.

¹ Bu makale, " 3. Ulusal Safranbolu Ekonomi Öğrencileri Kongresinde " yayınlanan özet sözlü sunum bildirinin genişletilmiş halidir.

2006-2017 TERM INCOME DISTRIBUTION IN TURKEY

Abstract

The existence of income inequality in the world is a problem that concerns all countries. The problem of distribution in the time period from past to present constitutes an important problem. The determinants and inequality of income distribution in terms of economic development and regional policies are important on the structure of the regions. Especially in developing countries such as Turkey, contacts or needs to improve justice in income distribution between groups in society in order to capture the living standards of developed countries. In this study, intended for income inequality of Turkey between the years 2006-2017, usable income with the kinds of income distribution of %20 of households who have the lowest and the highest income were examined by explaining. In these examination, personal, functional, sectoral and regional income distributions suggest that there is an unequal share sharing for our country.

Keywords: Income Distribution Inequality, Distribution, Income Equity, Economic Development.

Jel Codes: D60, D63.

1) Giriş

Gelir dağılımı, ülkede yaşayan kişiler tarafından mal ve hizmetlerin üretilmesiyle elde edilen hasılanın, o ülkede yaşayan insanlara dağıtım araçları ile bölüştürülmesi ve paylaştırılmasını ifade etmektedir. Bu paylaşım, ekonominin kişiler tarafından refaha ulaşması için eşit bir şekilde dağıtılması açısından önemlidir. Ülkemizde gelir dağılımı konusunda 2001 yılından sonra iktisadi kalkınma amaçlı bir gelişim gösterilmiş olsa da gelir dağılımındaki yaşanan gelir eşitsizliği günümüzde sorun teşkil etmektedir. Gelir dağılımındaki eşitsizliklerin çoğunluğu teknolojik değişmeler ile küreselleşme gibi etkenlerden veya ülkelerdeki makroekonomik olumsuzluk durumlarından kaynaklanmaktadır. Gelir dağılımı ülkeden ülkeye ve bölgeden bölgeye farklılıklar göstermektedir. Bu yüzden ülkemizdeki gelir dağılımındaki eşitsizliğe sebep olan kaynaklar bulunarak eşitsizliğin iyileştirilmesi açısından çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmada, gelir dağılımının çeşitleri ve Türkiye'deki 2006-2017 yılları arasındaki özellikleri değerlendirilecektir.

2) Gelir Dağılımı Tanımı

Herhangi bir ülkede belirli süreçler aralığında oluşan milli gelirin; bireyler, gruplar ve üretim faktörleri arasında paylaşılmasına "Gelir dağılımı" denilmektedir. Gelir dağılımları ülkeden ülkeye farklılık göstermektedir (Erdoğan, 2004, s. 48). Bu farklılıklardan oluşan gelir dağılımındaki eşitsizlik ülkelerin çözmesi gereken problemlerin başında gelmektedir. Bir ülkenin gelir dağılımı, o ülke hakkında gelişmişlik düzeyinin yanında toplumun idari ve sosyal yapısı ile ilgili bilgi vermektedir. Gelirin adil dağılımı ülkeler için önemli bir husustur. Ülkedeki bireyler tarafından üretilen mal ve hizmetlerden sağlanan gelirlerin topluma kira, faiz, maaş, kar payı ve ücret gibi unsurların adil bir şekilde paylaşılması gereklidir (Çalışkan, 2010, s. 92).

3) Gelir Dağılımı Çeşitleri

İktisadi birimler tarafından gelirin dağılımı farklı bir şekilde değerlendirilmektedir. Bu dağılımlar; kadınlar ve erkekler, kıtalar ve ırklar şeklinde paylaşıldığı görülmektedir. Literatürlerdeki en çok karşılaşılan gelir dağılımı çeşitleri ise; kişisel, fonksiyonel, sektörel ve bölgesel gelir dağılımlarıdır (Doğan ve Tek, 2007, s. 96). Bunlar gelir dağılımındaki eşitsizlik sorununu iyileştirmek için yapılan çalışmalardır.

a) Kişisel Gelir Dağılımı

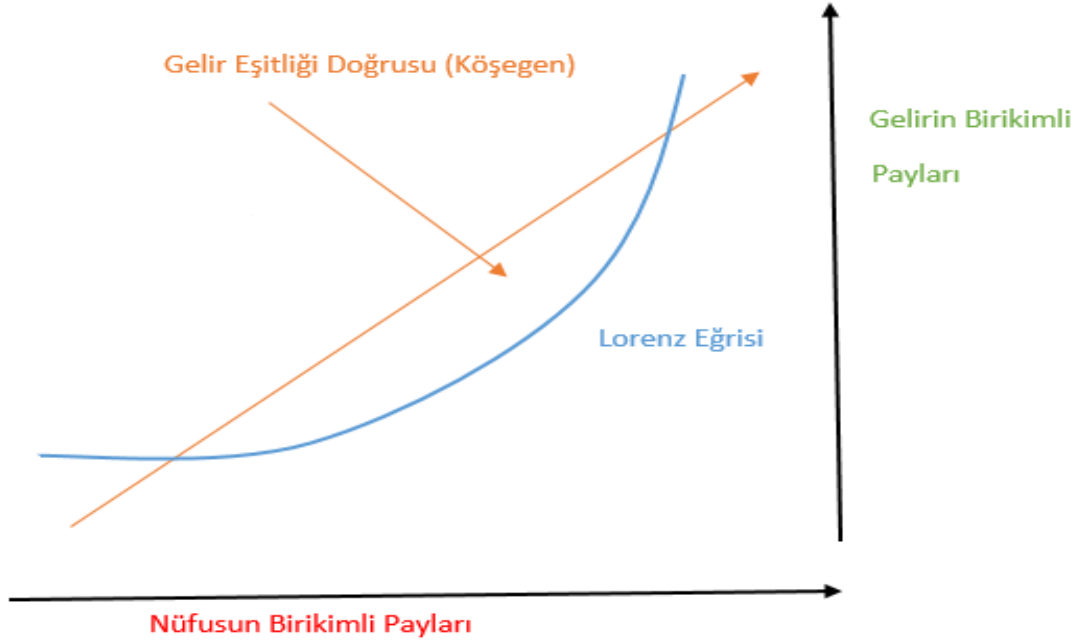
Milli hasılanın bireyler ve tüketici sektörleri arasında paylaşımına, “kişisel gelir dağılımı” denilmektedir. Kişisel gelir dağılımında kişilerin ve ailelerin elde ettikleri gelir kazancına göre bir sıralama gerçekleşmektedir (Acar, 2015, s. 45). Kısaca, kişilerin milli gelirlerinin ülke nüfusuna bölünerek elde edilen bir ölçüttür. Bu ölçütte bireyler ve toplumdaki sınıflar eşit olarak kabul edilmektedir. Milli gelirin hesaplanmasında, ülke nüfusunun en düşük gelir grubu ile en yüksek gelir grubu arasında karşılaştırma yapılır. Bu gelirlerin karşılaştırılmasında milli gelirden elde edilen paylardaki fark büyükse, bunun sebebi gelir dağılımındaki eşitsizlikten kaynaklanmaktadır (Karabulut, 2006, s. 24). Kişisel gelir dağılımındaki eşitsizliklerin ölçümünde, Lorenz eğrisiyle beraber hesaplanabilen Gini katsayısı ve Kuznets katsayısı yöntemi kullanılmaktadır (Erdoğan, 2004, s. 49).

a.1.) Lorenz Eğrisi

Max Lorenz tarafından 1905 yılında gelir dağılımındaki bölüşüm eşitsizliğini göstermek için Lorenz eğrisi geliştirilmiştir. Bu eğri gelir dağılımındaki eşitsizlik durumunu grafiksel olarak göstermektedir. Yani toplam elde edilen gelirin yüzdesel olarak ne kadarının nüfusa ait olduğunu kümülatif bir şekilde ifade eder (Lorenzo Giovanni Bellù, 2005, s. 3). Hasılda mutlak bir eşitlik durumu olduğunda, nüfus diliminin eşit aralıklarda hasıladan pay aldığı anlamına gelerek, grafiksel bir şekilde “mutlak eşitlik doğrusu” üzerinde gösterilmektedir. Yani nüfustaki yüzdelik aralıklarla hasıladaki yüzdelik aralığın arasında bir eşitlik olduğu zaman Lorenz eğrisi, gelir eşitliği doğrusu ile kesişmektedir. Hasılda eşitsizlik söz konusu

olduğunda Lorenz eğrisi gelir eşitlik doğrusundan sağa doğru kaymaktadır (Doğan ve Tek, 2007, s. 99). Lorenz eğrisi, eşit ölçüdeki nüfus paylarının milli hasıladan alınan payları işaretlendiğinde grafiksel olarak aşağıdaki şekil gibi olmaktadır. Lorenz eğrisinde; Gini Katsayısı 0 ile 1 arasında değişmektedir.

1. Grafik: Lorenz Eğrisi



a.2.) Gini Katsayısı

1912 yılında İtalyan sosyolog ve istatistikçi olan Corrado Gini vasıtasıyla Gini katsayısı geliştirilmiştir. Gelir dağılımındaki eşitlik ve eşitsizlik durumunu tespit etmek için kullanılan bir yöntemdir. Gelir dağılımının bölüşülmesinde kıyaslama yoluyla elde edilen veriler söz konusudur. Yani matematiksel bir şekilde ifade edecek olursak, Gini katsayısı sıfır (0) ile bir (1) arasında değişebilen değerdir. Hasılda mutlak bir eşitlik söz konusu olduğunda, Gini katsayısı sıfır (0), eşitsizlik olduğunda ise bir (1) ' dir (Yazgan, 2018, s. 38). Türkiye'de 2017 yılı Gini katsayısı eşdeğer hanehalkı kullanılabilir fert gelirine göre 0,405'tir.

a.3.) Kuznets Katsayısı

S. Kuznets tarafından 1955 yılında sektörel dengesizliklerdeki toplam üretimin sektörel bazda dağılımını ve yüzdesel olarak işgücüne dayanan bir ölçü geliştirilmiştir. Yani gelir dağılımındaki trendin gelişmişliğe bağlı olarak önce bozulacağı daha sonra da iktisadi kalkınarak olgunluk düzeyine ulaşınca da adaletsizliğin yavaştan ortadan kalkacağına değinilmiştir. Kısaca, kişi başına düşen gelir düzeyindeki yükseliş ile Gini katsayısı arasında zamana bağlı olarak “ters U” şeklinde olacağını grafiksel olarak açıklamaktadır. Düşük gelir düzeyi olan ülkelerde ise daha adil bir gelir dağılımı söz konusudur (Aydemir, Emsen, Tosun ve Nişancı, 2017, s. 148). Toplumun gelir düzeyi arttığı zaman gelir dağılımı da aynı trende arttığı için bozulma olacaktır. Kuznets eğrisinin şekli ise aşağıdaki grafikte gösterilmektedir.

2. Grafik: Kuznets Eğrisi



b) Fonksiyonel Gelir Dağılımı

Hasılanın, doğal kaynak, sermaye, emek ve girişimciyi oluşturan üretim faktörlerine yönelik dağılımına “fonksiyonel gelir dağılımı” denilmektedir (Bilen ve Yumuşak,

2000, s. 77). Milli hasılanın toplumsal sınıflarda belirlenmesinde fonksiyonel gelir dağılımı kullanılmaktadır. Ayrıca, milli hasılanın farklı toplumsal tabakalar arasında nasıl dağılım gösterdiğini ve milli hasılanın üretime katkı sağlayan üretim faktörlerine bölerek belirlenir. Yani emek ve emek dışı gelirlerin bölüşümünü görmek için faktör paylarının belirlenme neticesinde önemlidir. Üretime ne kadar faktör katılırsa milli hasıla ona göre parçalara ayrılmaktadır (Karacan, 2017, s. 48-49). Bir ülkenin ne kadar gelişmiş olduğu bilgisini de bu dağılım sayesinde güvenilir bir şekilde öğrenilebilir.

c) Sektörel Gelir Dağılımı

Sektörel gelir dağılımı, Milli hasılayı iktisattaki üretim sektörlerine göre (sanayi, hizmet, tarım, ticaret ve diğer alanlar) şeklinde ayrılmaktadır. Ayrıca bu dağılım ülkedeki iktisadi gelişmişlik düzeyi açısından da bilgi vermektedir. Bir ülkenin sanayileşme aşamasında hangi süreçte olduğunu ve küreselleşme aşamasında hangi alanlara ağırlık verilmesi bakımından ülkelere yön vermektedir (Kuştepeli ve Halaç, 2004, s. 147). Kısaca, herhangi bir ülkedeki üretim sektörlerinin toplumsal gelire hangi oranda katıldığını ve ne ölçüde pay aldığını ortaya koymaktadır.

d) Bölgesel Gelir Dağılımı

Bir ülkede yaşamını sürdüren bireylerin hasıladan ne kadar oranla pay edindiklerini gösteren gelir dağılımıdır. Bölgesel gelir dağılımı, bir ülkede az gelişmiş ve gelişmiş bölgelerin arasındaki farklılıkları ortaya çıkarmaktadır (Alabaş, 2015, s. 260). Bölgeler arasındaki gelir dağılımındaki eşitsizliği ölçmek için kişi başına düşen milli hasılayla karşılaştırma yapmak gerekir. Aşağıdaki Tablo 1'e bakıldığı zaman 2006-2017 arasındaki dönemde bölgeler itibariyle hanehalkı kullanılabilir fert gelirine göre Gini katsayısının arttığı ve eşitsizliğinde yükseldiği gözükmektedir. 2017 senesi Tüik verileri tarafından yayınlanan Gini katsayısı verileri doğrultusunda bölgesel gelir dağılımına bakıldığında eşitsizliğin en fazla yaşandığı bölgenin 0.443 ile İstanbul olduğu gözükmektedir. Gelir dağılımı en iyi olan bölge ise, 0.324'lük Gini katsayısıyla Kuzeydoğu Anadolu bölgesi olduğu bilinmektedir. 2006-2017 yılı karşılaştırıldığında Ege, Batı Anadolu, Akdeniz, Orta Anadolu, Doğu Karadeniz, Doğu Marmara, Batı

Karadeniz, Ortadoğu Anadolu, G. Doğu Anadolu bölgelerinde gelir eşitliğinde iyileşme vardır.

Tablo 1. 2006-2017 Yılları Arasındaki Eşdeğer Hanehalkı Kullanılabilir Kişi Gelirine Göre Gini Katsayıları

Yıllar	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
TR1 Ege	0,426	0,376	0,387	0,381	0,387	0,397	0,382	0,370	0,358	0,363	0,361	0,363
TR2 Batı Marmara	0,350	0,321	0,331	0,361	0,360	0,365	0,356	0,337	0,333	0,353	0,364	0,371
TR3 Batı Anadolu	0,413	0,379	0,402	0,408	0,367	0,374	0,369	0,396	0,395	0,386	0,395	0,372
TR4 İstanbul	0,375	0,346	0,362	0,363	0,373	0,371	0,384	0,392	0,367	0,397	0,413	0,443
TR5 Akdeniz	0,421	0,418	0,387	0,403	0,397	0,404	0,407	0,399	0,395	0,396	0,398	0,382
TR6 Orta Anadolu	0,342	0,328	0,339	0,395	0,362	0,366	0,360	0,342	0,355	0,341	0,357	0,334
TR7 Doğu Karadeniz	0,378	0,346	0,365	0,359	0,327	0,327	0,309	0,315	0,309	0,332	0,356	0,325
TR8 Doğu Marmara	0,392	0,393	0,335	0,368	0,341	0,326	0,344	0,322	0,336	0,339	0,330	0,342
TR9 Batı Karadeniz	0,372	0,360	0,366	0,382	0,348	0,335	0,338	0,331	0,340	0,344	0,340	0,335
TRA Ortadoğu Anadolu	0,404	0,397	0,405	0,415	0,417	0,427	0,386	0,373	0,386	0,380	0,388	0,369
TRB Güneydoğu Anadolu	0,396	0,366	0,395	0,411	0,404	0,396	0,375	0,380	0,379	0,380	0,369	0,358
TRC Kuzeydoğu Anadolu	0,381	0,405	0,436	0,407	0,404	0,390	0,393	0,398	0,400	0,380	0,353	0,324
Türkiye	0,428	0,406	0,405	0,415	0,402	0,404	0,402	0,400	0,391	0,397	0,404	0,405

Kaynak. TÜİK

4. Türkiye’de 2006-2017 Dönemi Gelir Dağılımı

Türkiye’de yapılan gelir dağılımıyla ilgili ilk çalışma 1933 senesinde Ticaret Bakanlığı Konjonktür Dairesi tarafından anket şeklinde yapılmıştır (Çalışkan, 2010, s. 104). Ülkemizde gelir dağılımı sorunu bulunmakla birlikte hasıla eşitsizliğinin de fazla olduğu ülkeler arasında bulunmaktadır. Gelir eşitsizliği olması, politika yapıcılarının kapasitelerini artırmalarına ve iktisadi bir şekilde büyüyerek olumlu açıdan aktif politikalar oluşturmalarına bağlıdır. Gelir dağılımının amacı, milli hasılanın ülkedeki toplulukları oluşturan kişilerin veya üretim faktörleri arasındaki dağılımlarını gösteren unsurları tespit etmektir (Alabaş, 2015, s. 255-258). Ülkemiz gelir eşitsizliği konusunda gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere göre ciddi oranda yüksek bir gelir eşitsizliği söz konusudur. Özellikle de, çoğu Latin Amerika ülkelerinden iyi bir durumda olsa da, AB (Avrupa Birliği) ile kıyaslandığında geride kalmaktadır (Filiztekin ve Çelik, 2010, s. 118). Ülkemizin gelir dağılımı açısından böyle bir durumda olmasının nedeni, 1980 senesinden sonra kabul edilen ekonomi

politikalarıdır. Bu politikaların amacı ise ülkenin refah düzeyini artırmaktır. Bu dönemde ihracata dayalı iktisadi kalkınma amacının benimsenmiş olması neticesinde, 1990'lı yılların sonuna doğru borçlanmanın kamu geliri olarak kabul edilmesiyle, gelir dağılımındaki eşitsizlik ivme kazanmıştır. Bu nedenle ihraç edilebilen ürün fazlası oluşturabilmek için iç talebin ve maaşların kontrol altına alınması ile enflasyonun vasıta olarak kullanılması gelir dağılımını istikrar açısından olumsuz etkilemiştir (Doğan ve Tek, 2007, s. 94-95). Küreselleşme ile birlikte günümüzün koşullarında ise, gelir dağılımındaki eşitsizliklerin ulusal boyut çerçevesinde ve gelişmişlik seviyesinde bulunan ülkelerle kıyaslama yapılarak incelenmesiyle uygulanacak politikaların belirlenmeye çalışılması açısından önem taşımaktadır (Karakaş, Kahraman , Uysal , Daşkiran ve Sarıca, 2001, s. 9). Gelir dağılımı eşitsizliği, hasılların kişiler arasındaki dağılımına etki eden pek çok faktörlerden etkilenmektedir. Özellikle de bu eşitsizlik ekonomi faaliyetlerinden elde edilen hasıllar ile fonksiyonel gelir paylarında görülen farklılıklardır. 2006- 2017 yılları arasındaki dönemlerde ticarete konu olmayan faktör paylarında yükseliş gözlenmiştir. Bu yüzden Gini katsayılarında da görüldüğü gibi son yıllarda daha fazla gelir eşitsizliği söz konusudur.

Tablo 2. Hanehalkı Kullanılabilir Gelirine Göre Senelik Gelirlerin Dağılımı

(%) 20'lik Dilimler	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Toplam	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Birinci % 20	5,8	6,4	6,4	6,2	6,5	6,5	6,5	6,6	6,5	6,3	6,3	6,3
İkinci % 20	10,5	10,9	10,9	10,7	11,1	11	11	10,9	11	10,9	10,6	10,6
Üçüncü % 20	15,2	15,4	15,4	15,3	15,6	15,5	15,6	15,4	15,6	15,5	15,2	15,1
Dördüncü % 20	22,1	21,8	22	21,9	21,9	21,9	22	21,8	22,2	22	21,6	21,4
Beşinci %20	46,5	45,5	45,3	46	44,9	45,2	45	45,2	44,7	45,3	46,3	46,7
Gini Katsayısı	0,403	0,387	0,386	0,394	0,38	0,383	0,382	0,382	0,379	0,386	0,396	0,4

Kaynak. T.C. Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı

Türkiye'deki gelir dağılımını tespit eden çalışmalardan biride, yüzde paylar analizidir. Bu analiz neticesinde hanehalkı kullanılabilir hasılaya göre büyükten

küçüğe doğru sıralanarak 5 gruba ayrılmaktadır. Bu gruplandırmada birinci %20'lik geliri en az olan grubu, beşinci yüzde 20'lik grup ise, geliri en fazla olan gruptur. Tablo 2'de 2006 ve 2017 yılı karşılaştırıldığında, birinci %20'lik grubun gelirden aldığı payda 0.5 artış yaşanırken, beşinci %20'lik grubun payında 0.2 artış yaşanmıştır. İkinci %20'lik grup için 0.1 artış, üçüncü %20'lik grup için -0.1 azalış ve dördüncü %20'lik grup için -0.7 azalış vardır.

SONUÇ

Günümüzde gelir dağılımındaki eşitsizlik sorunu Türkiye gibi diğer ülkelerin yanında bölgeler arasında da yaşanan önemli bir sorundur. Özellikle küreselleşme girişimleriyle birlikte Amerika'da başlayan mortgage krizi pek çok ülkeyi olumsuz etkileyerek gelir dağılımındaki eşitsizlik, yoksulluk ve işsizliği de tetiklemiştir. Ülkemizde 2000'li yıllardan sonra gelir dağılımında eşitsizlik ile ilgili çalışmalar yapılmıştır. 2001 yılı sonrası uygulanan "Güçlü Ekonomiye Geçiş Programı"nın gelir dağılımı üzerinde olumlu etkileri olmuştur. Bireysel gelir dağılımında 2000'li senelerin başlarında 0,41 olan Gini katsayısı 2011 senesinde 0,39 seviyesine düşerek 2017 sonu itibarıyla de tekrardan yükselişe geçmiştir. Gelirin ülkedeki zengin kesim ile yoksul kesim arasında adil bir şekilde bölüşülmesi gereklidir. Bu yüzden gelirin adil dağılımında devlete büyük bir sorumluluk düşmektedir. Farklı istikrarlı politikalar uygulanarak, gerekli denetim ve kontroller sağlanmalıdır. Özellikle de gelir dağılımındaki eşitsizliği azaltmak amaçlı iç ve dış politik istikrarlılığın sağlanması gereklidir. Bu çalışmada 2006 yılından 2017 yılına kadar Türkiye'deki en yüksek gelire sahip olan %20'lik hanehalkı kullanılabilir gelirine kıyasla en düşük %20'lik kesim oranı, yıllara göre Gini katsayıları gibi unsurların gelir dağılımı ile olan etkileşimleri açıklanarak incelenmiştir. Ülkemizin 2001 yıllarından sonra gerçekleştirdiği büyüme artışlarına rağmen hasıladaki eşitsizlikle ve yoksulluk sorunlarıyla başa çıkılmaması neticesinde bu sıkıntıların sadece büyüme ile çözülemeyeceği sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca hanehalkı kullanılabilir gelirine göre kriz dönemleri, zengin kişilerin daha da

zenginleştiği ve düşük gelirlili olan kişilerinde daha da fakirleştiği sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynakça

- Aydemir, A., Emsen, Ö. S., Tosun, C. ve Nişancı, M. (2017). Kuznets Eğrisi İle Ekonomik Ve Siyasal Liberalizasyon Uygulamaları Arasındaki İlişkiler. *International Conference On Eurasian Economies* (s. 147-154). Bişkek, Kırgızistan: Session 1b.
- Acar, İ. (2015). Türkiye' De Gelir Dağılımı. *Hak-İş Uluslararası Emek Ve Toplum Dergisi*, 4(8), 43-59.
- Alabaş, M. M. (2015). Türkiye' de Bölgesel Düzeyde Gelir Dağılımı Eşitsizliğinin İncelenmesi. *İv. Türkiye Lisansüstü Çalışmaları Kongresi* (s. 255-271). Kocaeli: Türkiye Lisansüstü Çalışmalar Kongresi.
- Bilen, M. ve Yumuşak, İ. (2000). Gelir Dağılımı - Beşeri Sermaye İlişkisi Ve Türkiye Üzerine Bir Değerlendirme. *K. Ü. Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), s.77-96.
- Çalışkan, Ş. (2010). Türkiye' de Gelir Eşitsizliği Ve Yoksulluk. *Sosyal Siyaset Konferansları*(59), s.89-132.
- Doğan, C. ve Tek, M. (2007). Türkiye' de Gelir Dağılımının Toplanma Oranı Yöntemiyle Analizi. *Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 3(2), s.93-119.
- Erdoğan, S. (2004). 1980-2000 Yılları Arasında Türkiye' de Gelir Dağılımı. *Sü İibf Sosyal Ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*(8), s.47-57.
- Filiztekin, A. ve Çelik, M. A. (2010). Türkiye' de Bölgesel Gelir Eşitsizliği. *Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi E-Dergisi*, 5(3), s.116-127.
- Karabulut, T. (2006). Türkiye' de Kişisel Gelir Dağılımı Araştırmalarının Analizi. *Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dergisi*, 9(1-2), s. 21-36.
- Karacan, R. (2017). Gelir Dağılımı Ve Yoksulluk İle İlgili Temel Kavramlar. R. Karacan İçinde, *Kapitalist Ekonomide Gelir Dağılımı Ve Yoksulluk (Türkiye Örneğiyle)* (s. 1 172). İstanbul: Yalın Yayıncılık.
- Karakaş, M., Kahraman , T., Uysal , Y., Daşkiran , Z. ve Sarıca, Ö. (2001). *Gelir Dağılımının İyileştirilmesi Ve Yoksullukla Mücadele Özel İhtisas Komisyonu Raporu*. Ankara: VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı.

Kuştepelı, Y. ve Halaç, U. (2004). Türkiye'de Genel Gelir Dağılımının Analizi Ve İyileştirilmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(4), 143-160.

Lorenzo Giovanni Bellù. (2005). Charting Income Inequality The Lorenz Curve. *Easypol Resources For Policy Making*.

Yazgan, Ş. (2018). Kamu Yatırımları Dağılımının Gini Katsayısı İle Ölçülmesi:Türkiye Üzerine Bir Uygulama (1999-2017). *International Journal Of Economics Politics Humanities And Social Sciences*, 1(1), s. 35-44.